

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΣΤΟ 2^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2014

Συνάδελφοι -σες,

Έχουν περάσει επτά μήνες από τις εκλογές που είχαμε στην Ομοσπονδία Αττικής. Με τη σημερινή μας, δουλειά φιλοδοξούμε να εκτιμήσουμε, να συγκεντρώσουμε την πείρα μας όλο αυτό το διάστημα και να προγραμματίσουμε τη δράση μας για τον επόμενο χρόνο.

Δυστυχώς οι διαπιστώσεις μας, οι προβλέψεις μας, οι ανησυχίες για τις εξελίξεις στο χώρο της παιδείας επιβεβαιώνονται.

ΤΙ ΕΧΕΙ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΕΙ

Στα τέλη Μαΐου η κυβέρνηση κλιμάκωσε την επίθεση στην παιδεία αυξάνοντας τις ώρες εργασίες των εκπαιδευτικών. Αρχές καλοκαιριού είχαμε τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις των εκπαιδευτικών. Η κυβέρνηση με τον αυταρχικό τρόπο **επιστράτευσε τους εκπαιδευτικούς**, μέτρο που το είχε χρησιμοποιήσει και σε άλλους κλάδους εργαζομένων. Βλέπεται αντιλαϊκή πολιτική με αυταρχισμό και τρομοκρατία πάνε μαζί.

Στη συνέχεια είχαμε τις **απολύσεις των σχολικών φυλάκων** και τους εκπαιδευτικούς των ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ. Μάλιστα **κατάργησε μεταξύ 49 άλλων ειδικοτήτων των ΕΠΑΛ –ΕΠΑΣ και τις ειδικότητες** παραϊατρικών επαγγελμάτων και αισθητικής, δίνοντας αυτές τις ειδικότητες «δωράκι» στις ιδιωτικές σχολές και αφήνοντας μετέωρους εκπαιδευτικούς και μαθητές ακόμα και μέχρι σήμερα.

Αμέσως μετά είχαμε επίθεση που συνεχίζεται έως σήμερα στις **καθαρίστριες** που θέλησε να τις αναβαθμίσει απολύοντας τις και να τις κάνει “εργολάβους”.

Λίγες μέρες πριν το άνοιγμα των σχολείων, έφερε **το νέο Λύκειο** με το πολυνομοσχέδιο για την αναβάθμιση της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Με το νόμο αυτό μετατρέπουν το Λύκειο σε εξεταστικό κέντρο και στέλνουν ένα μεγάλο κομμάτι στα ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ από 15 χρονών, και αυτό αν υπάρχουν ειδικότητες, διαφορετικά στους ιδιώτες, για όποιον βέβαια έχει η τσέπη του.

Τα παιδιά που θα αποφοιτούν από ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ θα παίρνουν πιστοποίηση πτυχίου από τους εργοδότες τους, χωρίς καμία εργασιακή – επαγγελματική ανταπόκριση, δουλεύοντας ανασφάλιστοι και με μισθό πείνας. Αυτά που θα πηγαίνουν στο Γενικό Λύκειο θα έχουν εξετάσεις προαγωγικές ανά τάξη πανελλαδικού χαρακτήρα καθώς και την τελική εξέταση για την εισαγωγή στα ΑΕΙ –ΤΕΙ με μαθήματα που θα καθορίζονται από τις ίδιες τις πανεπιστημιακές σχολές. Θα γίνονται οι πελάτες των φροντιστηρίων. Νόμος που δίνει χαρά στους μεγαλοφροντιστηριάρχες. Όλα στους ιδιώτες.

Τέλη Αυγούστου αρχές Σεπτέμβρη άρχισαν και οι **νέες συγχωνεύσεις – συμπτώξεις** με τμήματα των 26,27 και 30 μαθητών ανά τάξη. Το **πάγωμα των προσλήψεων εκπαιδευτικών και οι απολύσεις αναπληρωτών εκπαιδευτικών** δημιούργησε μεγάλα κενά που εξακολουθούν να υπάρχουν και σήμερα σε όλες τις ειδικότητες και ενεργοποιήθηκαν παλιές και νέες εγκύκλιοι για το πόσα παιδιά μπορεί να έχει κάθε τμήμα.

Η υποχρηματοδότηση συνεχίστηκε και φέτος και από το κράτος και από τους Δήμους. Η άθλια κατάσταση στους παιδικούς σταθμούς, βρεφονηπιακούς σε όλους τους Δήμους είναι γνωστή και επιδεινώνεται από την καθιέρωση των

ελαστικών σχέσεων εργασίας και το αποκεντρωμένο μοντέλο παροχής υπηρεσιών που στηρίζεται στην ανταποδοτικότητα.

Από Σεπτέμβρη και με τις ελλείψεις σε δασκάλους καταργείται ή υπολείπεται και **το ολοήμερο**, που το θέλουν πια ως το απόλυτο «πάρκιν παιδιών» καθώς αποπειράθηκαν να καταργήσουν και τον δάσκαλο μελέτης. Κάτω από την πίεση μας (με μπαλώματα βέβαια) κατορθώνουμε να μην καταργηθεί ο δάσκαλος μελέτης αλλά τα προβλήματα με τις ειδικότητες δεν έχουν ακόμα λυθεί. Το πρόβλημα εμφανίζεται πιο έντονα στα σχολεία αναμορφωμένου προγράμματος όπου οι ειδικότητες υπερτερούν των δασκάλων.

Στα καλλιτεχνικά Μουσικά Σχολεία είχαμε κατάργηση της σίτισης, των εργαστηρίων και σοβαρές ελλείψεις εκπαιδευτικών. **Το θέμα της μεταφοράς** τσακίζει κόκκαλα σε όλα τα διαδημοτικά σχολεία στην Αττική αλλά και στα υπόλοιπα σχολεία στις αραιοκατοικημένες περιοχές, καθώς η Κοινή Υπουργική Απόφαση που ορίζει τις χιλιομετρικές αποστάσεις βάζει μικρά παιδιά να προχωρούν ολόκληρα χιλιόμετρα για να πάνε στο σχολείο τους.

Όσο **για τα ΑΜΕΑ** έχει νομοθετηθεί ο διασκορπισμός των παιδιών με ΕΑ μέσα στα άλλα σχολεία και το κλείσιμο αρκετών από τα σχολεία αυτά, σύμφωνα με το πρότυπο της δήθεν «αποασυλοποίησης» της Ε.Ε. που κλείνει και τις δημόσιες μονάδες ψυχικής υγείας. Για την πλειοψηφία τους όμως τα σχολεία αυτά φυτοζωούν και έχουμε επικίνδυνα φαινόμενα για την ασφάλεια των παιδιών. Ενώ η πλειοψηφία των παιδιών με ΕΑ προστρέχουν σε ιδιωτικές δομές ή ακόμα περισσότερα μένουν αβοήθητα στα σπίτια τους.

Στις καταλήψεις των μαθητών η κυβέρνηση απαντά με το δόγμα “Νόμος και Τάξη”. Για πρώτη φορά έχουμε **δικαστήρια καταδίκης μαθητών χωρίς παρουσία συνηγόρου και δικαίωμα άσκησης έφεσης**..

Και συνεχίζουμε με την **“αξιολόγηση εκπαιδευτικών” και την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας**.

Ο εκπαιδευτικός θα αξιολογείται αν εφαρμόζει την αντιλαϊκή πολιτική κυβέρνησης και Ε.Ε. Θα αξιολογείται και ο μαθητής, θα του φτιάχνουν φάκελο από την κούνια, θα 'αξιολογείται' και η σχολική μονάδα, θα έχουμε καλούς και κακούς Δασκάλους, καλούς και κακούς μαθητές, καλούς και κακούς γονείς, καλά και κακά σχολεία. Όποιος σηκώνει κεφάλι να διεκδικήσει, κατακτήσεις δικαιώματα χρόνων θα του το κόβουν. Και θα το βάζουν στη λίστα “ο εχθρός Λαός”. Για το γονεϊκό κίνημα ιδίως η αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας – πέραν των άλλων – θα αποτελέσει και τον «δούρειο ίππο» για την υπονόμευση των εκλεγμένων εκπροσώπων σε κάθε σχολείο και το πέταγμά τους εκτός σχολείου.

Συνέχεια της αξιολόγησης είναι **και το my school**, μια γιγαντιαία βάση δεδομένων η οποία θα «φακελώνει» τους πάντες και θα ρυθμίζει, θα κατευθύνει με το «καρότο και το μαστίγιο» με μεγάλη ακρίβεια και ταχύτητα κάθε φορά το επιθυμητό παραγόμενο προϊόν κάθε σχολείου. Θα αποτελέσει εργαλείο για την μαθητεία και την σύνδεση μαθητευόμενου και επιχείρησης κ.ο.κ.

Τώρα τι να πούμε για τη **“Λευκή εβδομάδα”** που την κράτησαν στο συρτάρι για τον επόμενο χρόνο. Αρκεί να πούμε ότι ήταν μια εξόφθαλμη – αποκάλυπτη εντολή των μεγάλων συμφερόντων στον τουρισμό, αλλά δεν είναι η μόνη που συναντούμε μέσα στα σχολεία (π.χ. πρόγραμμα ΣΕΝ, teacher 4 Europe, σωματομετρίες). **Τα προβλήματα του υποσιτισμού, των ανεμβολίαστων παιδιών**, παίρνουν μεγάλες διαστάσεις. Που δεν μπορούν να σωπάσουν οι διάφοροι εθελοντές και φιλόανθρωποι, οι μκο και οι Δήμοι. Ούτε η πρόσφατη

εξέλιξη με το πρόγραμμα ΕΣΠΑ που θα επιδοτήσει τα κυλικεία για να δίνουν ένα δωρεάν σάντουιτς, αλλά αυτό μόνο για τα ΕΑΕΠ και μόνο για όποιο κυλικείο έχει τη δυνατότητα να αγοράσει επί πιστώσει.

Μεγάλο πρόβλημα αποτελεί και η **κατάργηση της ενισχυτικής διδασκαλίας**, όταν οι τσέπες της πλειοψηφίας των γονιών είναι άδειες για φροντιστήρια.

Είχαμε επίσης και τα πρόστιμα σε **συλλόγους που κακώς έχουν βγάλει ΑΦΜ** και δεν έκαναν φορολογική δήλωση, και κυνηγήθηκαν από τις Δ.Ο.Υ. με μεγάλη σπουδή.

Έχουμε βέβαια και πλήρη **αποσάρθρωση στις τεχνικές υπηρεσίες** των Δήμων, που στηρίζονται στα ΚΟΙΝ.Σ.ΕΠ. και την «κοινωνική εργασία», τα 5μηνα και τα μπαλώματα, απουσία πλέον του ΟΣΚ που καταργήθηκε πλήρως, με αποτέλεσμα καμία ολοκληρωμένη συντήρηση, επικίνδυνες παρεμβάσεις ιδιωτών και γονιών (δυστυχώς), που είτε πληρώνουν ή κάνουν τσάμπα εργασία με εθελοντισμό.

Επίσης, είχαμε και το **φαινόμενο ανάπτυξης της Χ.Α.** –ιδίως– μέσα στα σχολεία και στις φτωχογειτονιές. Ένα φασιστικό, ναζιστικό, εγκληματικό μόρφωμα που είναι ο καλύτερος υπηρέτης βιομήχανων και εφοπλιστών και το οποίο ριζώνει στις νεανικές συνειδήσεις που δεν διδάσκονται την ιστορία των αγώνων και έμαθαν να σιχτιρίζουν την συλλογική διεκδίκηση.

ΑΠΟ ΠΟΥ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΟΛΕΣ ΑΥΤΕΣ ΟΙ ΑΛΛΑΓΕΣ – ΟΙ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΕΙΣ ;

Υπεύθυνοι γι' αυτή τη βάρβαρη αντιλαϊκή πολιτική είναι η σημερινή κυβέρνηση Ν.Δ. - ΠΑΣΟΚ που εφαρμόζει και στηρίζει την πολιτική της Ε.Ε.. Ευθύνη έχουν και τα άλλα κόμματα που βλέπουν εδώ και χρόνια την Ε.Ε. σαν μονόδρομο, που μιλούσαν για παιδεία συγχρονισμένη απόλυτα με την αγορά, για το «ανοιχτό και αποκεντρωμένο σχολείο» κ.ο.κ.

Αυτή η πολιτική που εφαρμόζεται για τη ζωή των γονιών, των μαθητών, των εκπαιδευτικών και των υπόλοιπων εργαζομένων μέσα στη σχολική κοινότητα είναι αντιλαϊκή και δεν καλύπτει τις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες της κοινωνίας. Αυτοί που οφελούνται είναι τα ιδιωτικά συμφέροντα που ακόμα και σήμερα σε περίοδο κρίσης αυξάνουν τα κέρδη τους.

Όλα αυτά τα μέτρα που πέρασαν το προηγούμενο διάστημα στην παιδεία και συνεχίζονται και σήμερα δεν έρχονται από το πουθενά, τα έχουν αποφασίσει στην Ε.Ε. εδώ και χρόνια, προτού δηλαδή έρθει η βαθιά κρίση που ζούμε σήμερα. Εφαρμόζονται και στις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης και η διεθνής εμπειρία είναι αποκαλυπτική. Τα σχολεία συντηρούνται είτε από τους γονείς είτε από χορηγούς, τα εκπαιδευτικά προγράμματα εντέλλονται επιχειρηματικοί όμιλοι, η σχολική διαρροή αυξάνει, οι δεξιότητες υποκαθιστούν την βασικής εκπαίδευση.

Εμείς σαν Ομοσπονδία για όλα αυτά τα μέτρα είχαμε προειδοποιήσει στα προηγούμενα συνέδρια, ακούγοντας από αυτούς που υποστήριζαν την πολιτική της Ευρωπαϊκής ένωσης, τη δογματική καραμέλα ότι μιλάμε με “ξύλινη γλώσσα”, ότι είμαστε «κασσάνδρες» και μηδενιστές.

Η επίθεση που δέχεται σήμερα ο χώρος της παιδείας δεν είναι κάτι ξεχωριστό από την επίθεση που δεχόμαστε σε όλους τους τομείς της ζωής μας.

Το ίδιο ισχύει και στην Υγεία, στον πολιτισμό, στα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, στη φοροληστεία, με λίγα λόγια σε όλα αυτά που διαμορφώνουν το βιοτικό μας επίπεδο.

Από αυτή τη σκοπιά πρέπει να σκεφτούμε:

Ποιές είναι άραγε οι αιτίες που παίρνονται όλα αυτά τα μέτρα;

Ποιόν ωφελούν και ποιόν βλάπτουν;

Οι αιτίες που εφαρμόζονται τα μέτρα έχουν ταξικό χαρακτήρα. Στο όνομα του κέρδους η παιδεία πρέπει από "κοινωνικό αγαθό" (με όλα τα προβλήματα που είχε) να γίνει εμπόρευμα για λίγους. Οι σημερινές πολιτικές θέλουν να υπηρετήσουν τα συμφέροντα των λίγων πάμπλουτων και όχι τα συμφέροντα του λαού.

Γίνεται από όλους μας κατανοητό όλο και περισσότερο, πως ιδίως σήμερα μέσα στην κρίση, η ζωή η δικιά τους είναι ο "θάνατος" ο δικός μας. Και η ζωή η δικιά μας, ο θάνατος ο δικός τους.

Το ζούμε στο πετσί μας, όλοι εμείς δεν χρειάζεται να το αναλύσουμε περισσότερο, είναι μία πραγματικότητα που συμφωνούμε.

Άραγε ποιές είναι οι πολιτικές που ευθύνονται;

Είναι 'Η ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ αυτές του "κοινωνικού διαλόγου;" Της κοινωνικής συναίνεσης και ειρήνης; Του "εφικτού", του "ρεαλιστικού"

Αυτών που μας μεγάλωσαν χρόνια τώρα με το "να μεγαλώσει η πίτα, να μεγαλώσει και το δικό μας κομμάτι από αυτήν;

Αυτοί που μας έλεγαν για το "απάνεμο λιμάνι της Ε.Ε.;"

Αυτές οι πολιτικές που μαθαίνουν σήμερα στο σχολείο τα παιδιά μας για την "Ευρώπη των Λαών;" Για την Ευρώπη της Δημοκρατίας. Για την Ευρώπη της Δικαιοσύνης. Για την Ευρώπη της Ειρήνης. Για την Ευρώπη της Αλληλεγγύης.

Για την Ευρώπη που θα προστάτευε τα σύνορά μας. Για την Ευρώπη της ανθρωπιάς. Για την Ευρώπη της ισοτιμίας.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ;

Στην εξέλιξη της ανθρωπότητας και **στον 21^ο αιώνα** που ζούμε σήμερα, με τέτοια εξέλιξη της επιστήμης, της τεχνολογίας, του τρόπου παραγωγής αγαθών, του πλούτου που παράγουμε με την εργασία μας, **δεν θα έπρεπε να υπάρχουν αδιέξοδα. Δεν θα 'πρεπε να χρειάζεται να δουλεύουν τα 15χρονα και μάλιστα βγάζοντας τους γονείς τους στην ανεργία.**

Αυτό είναι κάτι που πρέπει όλοι να συμφωνήσουμε και να πάρουμε απόσταση από τη λογική ότι «όλοι μαζί τα φάγαμε».

Από 'δω είμαστε εμείς και τα παιδιά μας, δηλ. εργαζόμενοι μικροβιοτέχνες, αυτοαπασχολούμενοι γονείς, μαθητές, φοιτητές, αλλά και οι αγωνιζόμενοι εκπαιδευτικοί, οι συνταξιούχοι που συντηρούν τα άνεργα παιδιά τους.

Από την άλλοι όσοι διαλύουν κάθε μορφωτικό – εργασιακό δικαίωμα.

Και αυτό είναι κάτι που πρέπει όλοι να συμφωνήσουμε. Ότι δεν είμαστε όλοι οι γονείς ίδιοι.

Συνάδελφοι, σήμερα πρέπει να μπορούμε να δούμε από την εμπειρία μας ότι σωτήρες δεν υπάρχουν. Υπάρχει μόνο ένας δρόμος σωτηρίας αυτός του αγώνα. Μόνο έτσι μπορούμε να τους σταματήσουμε!!!

Μπορούμε να έτσι να τους καθυστερήσουμε να έχουμε και μικρές κατακτήσεις (που είναι σημαντικές), να βάζουμε όλο και περισσότερους γονείς στον δρόμο της διεκδίκησης. Και αυτό απαιτεί και υπομονή και καλή γνώση του χώρου του κάθε σχολείου, του κάθε δήμου, και επιμονή να αποκαλύπτουμε τις αιτίες και τους υπαίτιους, και μελέτη και εξειδίκευση της δουλειάς μας και να επιτυγχάνουμε συμμαχίες και με άλλους μέσα στο σχολείο και την γειτονιά.

Απαιτεί μέτρα αλληλεγγύης για την οικογένεια που υποφέρει και δεν θέλουμε να πέφτει στα δίκτυα των μκο.

Απαιτεί και αισιοδοξία πρωτοβουλίες και πολύμορφη δράση.

Στόχος μας: η Μαζικοποίηση και η οργάνωση των Αγώνων από τα κάτω και με τα μάτι και τα αυτιά μας στραμμένα στο τι και πώς μαθαίνει το παιδί μας.

Γενικές συνελεύσεις με συμμετοχή της πλειοψηφίας των γονιών. Ενότητα του κινήματος, με διαχωριστική γραμμή τα συμφέροντα των παιδιών μας και των οικογενειών μας. Απέναντί μας, θα έχουμε όλους εκείνους που παίρνουν τα μέτρα, αυτούς που βρίσκονται πίσω από αυτά και αυτούς που τα στηρίζουν, ενάντια στα δικά μας συμφέροντα.

Πρέπει να προγραμματίσουμε αυτό τον Αγώνα, σχολείο το σχολείο, Ένωση την Ένωση, Δήμο το Δήμο ώστε η Ομοσπονδία της Αττικής να παίξει το ρόλο της.

Ασπίδα μας, σε αυτή την προσπάθεια είναι οι γονείς, οι εργαζόμενοι. Αυτοί θα μας προστατεύουν από το δόγμα "Νόμος και Τάξη", αυτοί θα είναι η δύναμή μας, στις διεκδικήσεις μας, στους Αγώνες που έρχονται, στους Αγώνες που θα έρθουν.

Είναι ανάγκη σήμερα, να σηκώσουμε το ανάστημά μας.

Να μην ξεχνούμε, ότι από μόνο του το γονεϊκό κίνημα δεν μπορεί να δώσει τη λύση. Στους Αγώνες που είχαμε το προηγούμενο διάστημα στις κινητοποιήσεις, το σύνθημα της Ομοσπονδίας ήταν:

"Εργάτη κάνε υπόθεση δική σου τη γνώση και τη μόρφωση που θα' χει το παιδί σου".

Αυτό το σύνθημα να γίνει σημαία μας!!

Άλλος δρόμος δεν υπάρχει!!

Ξέρουμε όλοι μας, σε τι κατάσταση βρίσκεται σήμερα το γονεϊκό κίνημα, τι μαζικότητα έχει, τι συμμετοχή. Δεν πετάμε στα σύννεφα, δεν υποτιμάμε τις δυσκολίες. Το λόγο σήμερα θέλουμε να έχουν οι συνάδελφοι, να ακουστούν απόψεις, να μεταφέρουμε εμπειρία από τις δυσκολίες και τις επιτυχίες στο κίνημα. Θέλουμε γονεϊκό κίνημα με προτάσεις που να απαντούν στις σύγχρονες ανάγκες μας.

Γιατί όπως λέει ο Γερμανός ποιητής Γκαίτε:

"Ετοίμασε έγκαιρα το νου σου.

Στους δύο δίσκους της ζυγαριάς

της μεγάλης ευτυχίας.

Σπάνια υπάρχει ηρεμία:

Είσαι υποχρεωμένος ή να υψώνεσαι

ή να κατεβαίνεις προς τα κάτω.

Εξουσίαζε ή υπάκουε

με την τελετή ή γνωρίσου με τον πόνο

υψώου σαν το βαρύ σφυρί

ή στάσου σαν το αμόνι.

ΝΑΙ!!! όποιος δεν θέλει να' ναι

το αμόνι, πρέπει να γίνει το σφυρί!!!

ΤΙ ΕΚΑΝΕ Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

Έγκαιρα και ολοκληρωμένα είπαμε ότι το Βασικό διακύβευμα αυτής της πολιτικής δεν είναι η εξοικονόμηση πόρων λόγω της κρίσης. Είναι το μυαλό και η ψυχή της νέας γενιάς. Πόσο θα μπορέσουν να χειραγωγήσουν το μυαλό της

νέας γενιάς στην υποτέλεια, στο συμβιβασμό. Να διαμορφώσουν το σχολείο εκείνο που θα είναι προθάλαμος για να φτιάξει υποτακτικούς, αυριανούς εργαζόμενους που θα δουλεύουν χωρίς δικαιώματα, ήλιο με ήλιο και θα είναι τρομοκρατημένοι, φοβισμένοι, αναλώσιμους χωρίς να έχουν γνώσεις και χωρίς να έχουν μάθει την αλήθεια για τον κόσμο που ζούμε.

Με τον αυταρχισμό μέσα στα σχολεία καλλιεργείται η μοιρολατρεία, η απογοήτευση για να δαιωνιστεί η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Του μαθαίνουν την "ανταγωνιστικότητα", την "επιχειρηματικότητα", το "θάνατος σου η ζωή μου" και όχι τις αξίες της συλλογικότητας, της ομαδικότητας, της αλληλεγγύης, του Αγώνα που είναι όπλα για την επιβίωση και μια καλύτερη κοινωνία στις μέρες αυτές που ζούμε.

Ένα μεγάλο κομμάτι μαθητών θα σταματά στην Τρίτη Γυμνασίου και θα πηγαίνει στη "μαθητεία" και αυτό που θα σπουδάζει και στα ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ θα είναι ανάλογα με τις ανάγκες των αφεντικών.

Θέλουν από μαθητές, γονιούς, εκπαιδευτικούς να μην έχουν καθόλου αντίσταση, αντίδραση, κίνημα σε αυτή τη βαρβαρότητα που επιβάλλουν. Τους θέλουν υπηρέτες των εργοδοτών τους. Ακόμα οι ιδιώτες θέλουν να ελέγχουν το μυαλό και τη συνείδηση ώστε να μην αμφισβητείται η κυριαρχία τους σε όλα τα επίπεδα, στο οικονομικό, στο ιδεολογικό, στο πολιτικό.

Μπροστά μας, έχουμε το νέο σχολείο το "αποκεντρομένο", το "αυτόνομο" χωρίς κονδύλια για να λειτουργήσει από το κράτος. Θα χρηματοδοτείται από γονείς, Δήμο αν έχει, ΜΚΟ, σπόνσορες που θα έχουν και τον κύριο λόγο το τι θα μαθαίνουν τα παιδιά μας.

Το προηγούμενο διάστημα η Ομοσπονδία Αττικής ανέπτυξε μια δράση που σαφώς πρέπει να βελτιωθεί όμως μπόρεσε να παίξει το πρωτοπόρο και επιτελικό ρόλο της.

Επισκεφτήκαμε όλα τα Υπουργεία που ήταν και είναι αρμόδια για τα προβλήματα που μας απασχολούν όπως: παιδείας, Υγείας, Μεταφορών, Προστασίας του πολίτη κ.ά.

Ενημερώσαμε με ανακοινώσεις, αφίσες. Συμπαρασταθήκαμε στους Αγώνες των εκπαιδευτικών, των μαθητών, των Ενώσεων, ακόμα και σχολείων. Κάναμε συναντήσεις για οργάνωση και κλιμάκωση του Αγώνα με ΟΛΜΕ, ΔΟΕ, μαθητές. Συμμετείχαμε με λόγο σε Γ.Σ. Σχολείων και Ενώσεων Γονέων. Παραβρεθήκαμε σε εκδηλώσεις, παραστάσεις, κινητοποιήσεις σε όλο το λεκανοπέδιο, που κατέληγαν αρκετές φορές σε περιφέρειες, Δήμους, Δημοτικά Συμβούλια, Υπουργεία. Είχαμε συναντήσεις με Σωματεία, Συνδικάτα και κόμματα.

Με λίγα λόγια ενημερώσαμε, δράσαμε, βοηθήσαμε στο να αναπτυχθούν Αγώνες παντού. Είχαμε και μικρές (προσωρινές) από εμάς θα εξαρτηθεί κατακτήσεις, όσον αφορά να καλυφθούν ανάγκες ολοήμερων χωρίς βέβαια να λύνουμε το πρόβλημα σε όλα τα σχολεία. Εμβολιάστηκαν αρκετά παιδιά. Ακυρώσαμε αρκετές συγχωνεύσεις σχολείων μέσα από Αγώνες.(προσωρινά βέβαια αν δεν αναπτυχθεί κίνημα δυναμικά το επόμενο διάστημα).

Πιέσαμε για όλα τα προβλήματα που υπάρχουν χωρίς να τα χωρίζουμε σε μικρά και μεγάλα.

Σηκώσαμε ιδιαίτερα το ζήτημα του υποσιτισμού ώστε να μοιράζονται αρκετές μερίδες γευμάτων, χωρίς βέβαια να έχει λυθεί το πρόβλημα και να συμφωνούμε με τους τρόπους που γίνεται η διανομή και από ποιους.

Προβάλλαμε όλη την ατζέντα των προβλημάτων και των προτάσεων και αιτημάτων που έχουμε στα ΜΜΕ,TV, ράδιο, εφημερίδες στο βαθμό που

μπορούσαμε να σπάσουμε τον αποκλεισμό που μας έχουν κηρύξει χρόνια τώρα.

Συνάδελφοι-σες,

Ο τροχός της πάλης για μια ανθρώπινη ζωή δεν μπορεί να σταματήσει.

Πρέπει γι' αυτό να πάσουμε να αναζητούμε σωτήρες, να παραμυθιαζόμαστε ότι αν καθόμαστε στον καναπέ μας, θα μας λύσουν οι άλλοι τα προβλήματα γιατί θα είναι καλύτεροι διαχειριστές, άφθαρτοι, ειδικοί, καπάτσοι, με γνώσεις και άλλα τέτοια.

Πρέπει να πάρουμε τις αποφάσεις μας και ενόψει των εκλογών που θα έρθουν και ως τότε και μετά να είμαστε ανελλιπώς στο δρόμο του αγώνα, η λαϊκή οικογένεια πρωταγωνιστής των εξελίξεων, να βάζει τη σφραγίδα της στις εξελίξεις.

Να αγωνιστούμε μαζί με αυτούς που υποφέρουν σε κάθε γειτονιά.

Για να μην νιώσουμε άλλη μία φορά ευκολόπιστοι, προδομένοι και απογοητευμένοι.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ:

- ♣ Παρέμβαση στην ενημέρωση των γονιών για όλα τα προβλήματα.
- ♣ Καμπάνια Μάρτιο – Απρίλιο με θέμα: Ναρκωτικά – Αθλητισμός.
- ♣ Παρέμβαση στην “Αξιολόγηση”
- ♣ Ενημέρωση για το νόμο για το “Νέο Λύκειο”
- ♣ Παρέμβαση με εκδηλώσεις στα Σχολεία για το Φασισμό -Ναζισμό.

Θεωρούμε ότι σήμερα στη συζήτηση δεν πρέπει να σταθούμε κυρίως στα αιτήματα μας, που εξάλλου πρόσφατα εκτιμήσαμε στο 1^ο συνέδριο της Ομοσπονδίας, αλλά να έρθει όλη η ζωντανή και πυκνή εικόνα από την δράση μας, τις δυσκολίες, τα επιχειρήματα μας και πως πρέπει να τα δουλέψουμε παραπάνω, την επαφή μας με τις μαθητικές κοινότητες. Με κριτικό πνεύμα για να γίνουμε καλύτεροι, αποτελεσματικότεροι.